

Intervju med Bo Ganarp om utställning i Övre Galleriet

Vad säger utställningens titel "om dagen om morgondagen" om verken och utställningen?

Bo: Mitt arbete sker hela tiden i nutid i spontanitet och i glädje. Jag har inget slutgiltigt scenario för vad som skall komma i mina målningar men hoppas när de väl är klara och lyfts ut ur ateljén att dom fortfarande har kvar sin bärkraft och behåller sin aktualitet. Jag önskar att utställningens titel förmedlar en förhoppning om framtiden och att målningarna hjälper till och förstärker detta. Kanske kunde jag gett utställningen titeln *Om tiden om framtiden*.

Det är ingen sammanhållen historia som utställningen berättar - ingen roman, utan den innehåller snarare en samling korta berättelser; noveller. Det jag hoppas på är väl ändå att det skall finnas en röd tråd och kanske också en gul, en grön och en blå likaså i målningarna som bildar den enhet som kan sammanfattas i titeln: *Om dagen om morgondagen*.

Du berättar i din utställningstext om att sätta upp ramar och "spelregler" som du förhåller dig till i din ateljéprocess. Kan du utveckla med exempel?

Bo: Om arbetssättet tycker jag att jag beskrivit ganska väl i min text till utställningen. Ett exempel kan vara målningarna (*Plan över*) *barockträdgården* som i sin helhet består av ca 20 målningar. Tekniken är från början akvareller som därefter skurits i delar för att sammanfogas som collage och därefter har vissa av dessa akvarellcollage broderats. Ett annat exempel kan vara *Konst som inte föreställer* (*Baertling*) som säkert finns i ett 30-tal målningar. De tre som fick plats på utställningen har samma utgångspunkt i färg (grönjord) men där jag använt olika pigmentinslag (kol, sepia, grafit) för varje bild.

Det är en väldigt elegant hängning i utställningen där verken talar ibop som en större visuell helhet trots att fråga är om olika serier. Vad kan du berätta om hängningen och de olika serierna som visas i galleriet?

Bo: Jag hade tagit med mig 45 målningar och slutresultatet blev att 30 hängdes upp. Jag hade mycket bra hjälp av min konstnärskollega Martin Skoog att göra urval och planera hur och på vilka väggar (6 stycken) varje serie skulle hänga.

Vägg 1: *Komposition – du underbara labyrint* är en konkret bildserie i lila/ockra och har uppstått spontant och därefter i ett antal försök landat i den serie som visas. Ett labyrintiskt sökande efter balans i ett fritt och flytande rutsystem.

Vägg 2: *(Plan över) barockträdgården* bygger på ett mycket fritt ur minnet återskapande av rutsystemet i Versaillesträdgårdens planritning. Har läst konstvetenskap på Sthlms universitet.

Vägg 3: *(Jag minns dagarna – inte nätterna)* är en serie som från början hade 13 färger. Svärmålat och har för mig varit målningar som tagit längst tid att landa i ett slutgiltigt resultat. Titeln är en tanke kring vad man minns och hur man förvaltar sina minnen och även förvandlar dem. Vägg 3 och 4 *Bro (bro över bro)* stående och liggande serier. Hög färgskala och delvist snabbt och flödande målade och vissa detaljer noggrant. Ett lekfullt måleri med bågformer som finns i ett stort antal varianter - kanske inspirerade av de tre Skanstullsbroarna jag ofta promenerar på.

Vägg 4: *Se molnet - över alper* är också en serie som finns ett stort antal. Jag har skapat moln som arabesker och valt en bergskam som silhuett i nederkant. En känsla av att lyfta blicken. Vägg 4 *Konst som inte föreställer (Baertling)* är en serie som bygger på en litografi av O.B. - en konstnär som fascinerar. Jag överraskades av lekfullheten i hans litografi och kände en lust att utnyttja detta lustfyllda i eget arbete.

Vägg 5: *I ett landskap - alla dess färger* är tre målningar med broderi som behandlar landskap som ett flyktigt och alltmer försvinnande minne och därmed svärfångat.

Vägg 6: *Trädet - naiv.*

Trädet - naiv är ett mer solitärt verk som alltså utgör utställningens sista. Vilken betydelse har just det verket?

Bo: Verket utgör som ett tack för besöket och kanske som ett leende avslut. Jag vill gärna att man lämnar utställningen med ett leende på läpparna. Om man väljer att se den som första målning i utställningen kan den ses som ett vänligt välkomnande. Jag vill att mötet med mina målningar skall vara tillgängligt och ske utan krumbukter. Därav denna solitär i all vänlighet - kanske till och med ett skratt.

Slutligen, vad väntar härnäst för dig och framöver?

Bo: Arbete i ateljén, dels här i Stockholm, Nacka och i min sommarateljé i Västmanland, skulle kunna vara det enkla svaret. Jag ska i april visa grafik (torrnålsgravyrer bearbetade med måleri, collage och/eller broderi) i en liten utställning i Skinnskatteberg/biblioteket. Annars som sagt ett ständigt ateljéarbete - det som jag trivs allra bäst med – utan tanke på utställningar.

Ashik Zaman